

Присмѣхулникътъ.

ндрея е едно слѣпо момче. Той веднѣжъ, съ помощъта на тояжката си, отивалъ отъ църквата у дома си. Той вървѣлъ много полека и внимателно Тодоръ, едно много горделиво и размирно селско дѣте, като го видѣлъ, наченалъ да му се смѣе и вика: „Андрея, хайде да се хванемъ на басъ по два лева, та да видимъ кой ще изпрѣвари — ти или азъ!“

Слѣпия Андрея, като чулъ тѣзи думи, смиренно му отговорилъ:

„Добрѣ. хващамъ се на басъ, но съ условие, азъ да си избира *пжтя и вргмето* за надпрѣварване.“

Тодоръ се изсмѣлъ силно, съгласилъ се и казалъ на всички дѣца, що бие на около имъ, че тѣ ще бждатъ свидѣтели. Слѣдъ това слѣпия Андрея казалъ: „Добрѣ, азъ искамъ да се надпрѣварваме *до града* и то тѣкмо въ 12 часа тази нощъ“ Тодоръ се съгласилъ и всички обѣщали да се събератъ тѣкмо въ 12 часа на опрѣдѣленото мѣсто.

Дошло опрѣдѣленото врѣме, всички се събрали и тѣкмо въ 12 часа тръгнали на надпрѣварване. Нощъта била тъмна като въ рогъ, а *пжтя*, по който ще вървятъ, водѣлъ прѣзъ една